

serbest kürsü

Ecz. Tolga YILMAZ

www.aydineczaci.org.tr

YİNE BEN

Sevgili Can arkadaşımızın ısrarıyla ilk yazıyı yazdıktan sonra birçok arkadaşımızın beğeni dolu sözlerini duydum. Hepsine çok teşekkür ederim. Bu yazıdan sonra başta yurt içinde Hürriyet, Milliyet, Sabah, Vatan gazetelerinden teklif aldım. Yurt dışından Times, Daily Mirror, Sun gibi seçkin basın kuruluşlarından da cazip teklifler geldi. Ama ben Eczacı Odası Dergisini bekledim. Sağolsunlar geçen sayıda kimse aramadı. Geçen gün Can yine teklif edince kıramadım; sırf sevgili eczacılarımı bensiz bırakmayayım diye. Yoksa aldığım bol sıfırlı çek için değil...

Ama yazmak için ne zaman otursam konsantre olamıyorum. Ne zaman boş vaktim olsa uyumayı düşünüyorum. Hem de nasıl düşünmek! Deniz kıyısında şezlong üzerinde uyumayı, kimi zaman bir hamakta uyumayı, kimi zaman kartonların üzerinde uyumayı düşünüyorum. Kısacası zaman ve mekan önemli değil, önemli olan amaç. Güzel, deliksiz bir uyku.

'Neden böyle?' diyenleriniz olacak. **BİR OĞLUM OLDU.** Hayatımızı baştan aşağı değiştiren, ama bir o kadar da güzelleştiren bir oğlum oldu. Belki duymayanlarınız olmuştur. Ben Eczacı Odası'ndan rica ettim, internet sayfasından yayınlayalım diye. Arkadaşlar 'Biz yalnız vefat haberlerini yayınlıyoruz.' dediler. Ölümlere gösterdiğimiz hoşgörüyü, ilgiyi ve bağışlayıcılığı biraz da yaşayanlara göstersek... Kaybettiğimiz insanlara, onları kaybetmeden ne kadar sevdiğimizi söylesek, dünya daha yaşanılır olmaz mı?

Neyse biz oğlana dönelim. Gazı çıkarılıp, altı temiz olunca, karnı doyunca o kadar sakin ve tatlı ki. Aksi olunca resmen canavar oluyor. Gece 12'den sonra uyumuyor, adeta bir kurt adam. Aman Allahım benim çocuğum kurt adam mı...

Bunu duyan özellikle bayan arkadaşlar 'Aman erkek değil mi, hem bakmazlar hem de şikayet ederler' diye düşünebilirler. Bebekle ilgili bir şeyler yapmak çok zevkli ve ben onunla bir şeyler paylaşmaktan çok büyük bir mutluluk duyuyorum. Allah isteyen herkese tattırsın. Ama uykusuzluk hiçbir şeye benzemiyor. Gözlerimin altı kırıştı, morardı. Eczanedeki bütün Vichy numunelerini kullansam yine fayda yok. Oğlan yüzünden bu yaştan sonra metroseksüel olacağız...

İşin şakası bir yana bir insanın hayatını bu kadar

zenginleştiren, güzelleştiren, daha bir anlamlı hale getiren başka birşey yok. Bir o kadar zor, bir o kadar zevkli ki.

Buradan, oğluma doğmadan önce yazdığım birkaç satırı paylaşmak istiyorum:

"Sevgili Oğlum,

Sevgili oğlum diyebiliyorum çünkü kafamı toparlayıp birşeyler yazana kadar cinsiyetin belli oldu. Hatta neredeyse doğacaksın ama doğru kelimeleri bulmakta çok zorlanıyorum. Çünkü çok karmaşık duygular içindeyim. Mutluyum ama aynı zamanda korkuyorum; sana iyi bir gelecek hazırlayamamaktan korkuyorum.

Ama düşününce bir çocuk için esas olan sevgi ve ilgi değil mi? Umarım sevgimiz ve ilgimiz sana yeter.

Senden önce hatalar yaptım. Senden sonra da yapacağım. Sana karşı da yapacağım. Şimdiden affet beni.

Anne babalık kolay öğrenilmiyor. Seninle beraber biz de büyüyeceğiz, olgunlaşacağız.

Size çok güzel bir dünya bırakamadık. Umarım siz güzelleştirirsiniz.

Hayatın zorlukları karşısında bunaldığında ya da ağlayacak bir omuz aradığında karşılık beklemeden buradayım. Seni sen olduğun için seveceğim. Her zaman yanındayım.

Baban Tolga

Sevgiler, saygılar...

Not: Son yazıyı yazdığım da bekardım. Şimdi evliyim ve çocuğum var. Bu da derginin ne kadar sık çıktığını gösteriyor!